

Bemærkninger til forslaget

Sigtet med beslutningsforslaget er at overføre opgaven at føre ministerialbøgerne, de såkaldte kirkebøger, fra folkekirken m.fl. til kommunerne. Efter Enhedslistens opfattelse er førelse af ministerialbøgerne en rent administrativ og verdslig opgave.

Historisk blev kirkebøgerne indført i 1645 ved en kongelig forordning med det formål at få et klart billede af befolkningsgrundlaget, som kunne danne grundlag for beskatning. Naturligt nok blev denne opgave pålagt de lokale præster, da de var de eneste repræsentanter for øvrigheden, som man forventede kunne læse og skrive, og som på landsplan udgjorde et sammenhængende og dækkende netværk. Kirkebøgerne havde intet at gøre med kirkelige handlinger i øvrigt.

Derfor har vi i dag en dobbeltadministration, hvor borgeren skal henvende sig på kirkekontoret, som derefter skal give besked til folkeregistret. Det eneste sted i landet, hvor denne praksis ikke benyttes, er i Sønderjylland. Med Enhedslistens forslag kan den sønderjyske model udvides til at gælde for hele landet.

Det er klart, at den nuværende ordning tillægger folkekirken m.fl. en ganske særlig rolle, som af andre trossamfund kan misforstås som en særlig rettighed. For Enhedslisten er det vigtigt at understrege religionsfriheden. Religioner har stor betydning for

mange mennesker i det danske samfund. Men religioner er ikke noget, som staten skal anerkende. Religionerne anerkendes af de medlemmer eller tilhængere, som religionen har, ikke af staten eller af statens repræsentanter. Lister over anerkendte religioner står i virkeligheden i dyb modsætning til religionsfrihed.

Det kan ikke undre, at forskellige religiøse grupper og ateister finder det besynderligt, at en trosretning, som de ikke er tilsluttet eller støtter, har fået denne statsforvaltningsopgave. Det er Enhedslistens hensigt med dette forslag at ændre dette forhold.

Beslutningsforslaget er kun et element i en videre proces, der handler om adskillelse af staten og kirken, men en sådan mere vidtrækkende beslutning vil kræve en grundlovsændring. Derfor dette beslutningsforslag, som tager et af elementerne op.

Det må forventes, at overgang til en rent kommunal registrering vil øge udgifterne i kommunerne, men samtidig må det også forventes, at folkekirken får en faldende administrationsbyrde.

Staten yder i 1996 312,7 mio. kr. til folkekirken ud over kirkeskatterne. Det er Enhedslistens vurdering, at beslutningsforslaget – når bortses fra udgifter til den konkrete flytning – vil kunne gennemføres uden samlede ekstraudgifter for staten. Der vil måske endog være tale om en administrativ besparelse på sigt, når det nye system er indkørt.